

Raziskovalno delo dodiplomskih študentov na Fakulteti za humanistične študije Univerze na Primorskem

Helena Bažec

Univerza na Primorskem, Fakulteta za humanistične študije

helena.bazec@fhs.upr.si

Uvajanje in vključevanje dodiplomskih študentov v raziskovalno delo ima številne prednosti, kar dokazujejo študije, izvedene na mnogih univerzah po svetu. Na primeru UP Fakultete za humanistične študije ugotavljamo, da se študente opremi z vsemi potrebnimi znanji in da so jim nudeni primerni materialni, pedagoški in organizacijski pogoji za učenje ter izvajanje raziskovalnega dela. Na podlagi analize raziskovalnega dela študentov in primerjave s štirimi koraki CUR ugotavljamo, da se izvajajo čisto vsi: najprej se naučijo primernih metod, potem zastavijo konkretna raziskovalna vprašanja, raziskave izvedejo in končno delijo rezultate. Vsi koraki so zagotovljeni vsem študentom v okviru izbranega študijskega programa, za dodatne možnosti raziskovanja pa se morajo študenti angažirati sami, pri čemer imajo mentorji ključno vlogo. Četrti korak je večinoma omejen na odnos študent – mentor ali na ostale študente. V prispevku povzemamo še primere dobrih praks, izvedenih na fakulteti.

Ključne besede: dodiplomski študenti, raziskovalno delo, mentorji, induktivne metode učenja, primeri dobrih praks

Uvod

Znanstvena dela so temelj napredka, ki je v 21. stoletju ključen za ekonomsko, socialno in okoljsko odgovorno ter uspešno družbo, raziskovanje pa ima pri tem nepogrešljivo vlogo. S pomenom raziskovalnega dela se v Sloveniji in Evropi ukvarja veliko institucij na več ravneh. V evropskem prostoru naj omenimo Evropski raziskovalni svet, ki v letnem delovnem programu (European Research Council 2019) opredeli prioritete na različnih znanstvenih področjih, in seveda Lizbonsko strategijo (The European Council 2000) ter iz nje izhajajočo Evropo 2020 (Fischer idr. 2010), vseevropska dokumenta, kjer je med drugim poudarjen prav pomen znanstvenega raziskovanja. V Sloveniji na državni ravni deluje Javna agencija za raziskovalno dejavnost RS (ARRS), ki na podlagi sprejete Raziskovalne in inovacijske strategije Slovenije (RISS) skrbi za financiranje raziskovanja. Čeprav je formalno in strukturno v Sloveniji zagotovljena podpora raziskovalnemu delu tako na inštitutih kot na univerzah,

pa so vse omenjene strategije, programi in institucije osredinjene na osebe, ki se z raziskovanjem ukvarjajo profesionalno. Zato se v pričujočem članku želimo usmeriti v preučitev pogojev za raziskovalno delo mlajše populacije, in sicer dodiplomskih študentov.

Namen članka je preveriti, kako se dodiplomske študente uvaja v raziskovalno delo na Fakulteti za humanistične študije Univerze na Primorskem (v nadaljevanju UP FHŠ). Ugotoviti smo želeli, ali so študentom na prvi stopnji omogočeni osnovni pogoji za vključevanje v tako obliko dela in kako se le-to uresničuje v praksi. Zato smo si zastavili raziskovalni vprašanji, ali imajo dodiplomski študenti UP FHŠ sistemsko zagotovljene osnovne pogoje za opravljanje raziskovalnega dela in ali poleg teh obstajajo še katere dodatne možnosti, ki se izvajajo v praksi. Da bi odgovorili nanju, smo v prvi fazi opravili kvalitativno analizo obstoječih uradnih listin na Univerzi na Primorskem in na UP FHŠ, v katerih je omenjeno raziskovalno delo študentov. Nadalje smo opravili analizo študijskih programov in pregled raziskovalne infrastrukture, ki jih nudi UP FHŠ. Sledil je intervju s ključnimi akterji na UP FHŠ, v katerem smo preverili, kako se raziskovalno delo izvaja v praksi, katere oblike raziskovanja se izvajajo in katere oblike so po mnenju intervjuvancev še posebej primerne za prvo stopnjo študija.

Dodiplomsko raziskovanje v svetu in v Sloveniji

Raziskovanje je po definiciji *Slovarja slovenskega knjižnega jezika* (2014) »zbiranje podatkov, ugotavljanje dejstev o čem s temeljitim, načrtnim delom, opazovanjem«. Za znanstveno pa opredeljujemo katero koli delo, ki »si prizadeva metodično priti do sistematično izpeljanih, urejenih in dokazljivih spoznanj«. Z drugimi besedami lahko ta pojem definiramo kot sistematično poizvedovanje, ki se poslužuje točno določenih znanstvenih metod z namenom odgovoriti na zastavljena vprašanja in reševati probleme iz realnega sveta. Cilj tega nadzorovanega in načrtovanega dela pa je izvirni prispevek k znanosti, v obliki npr. novih dognanj ali redefinicije starih. Ta definicija velja za raziskovanje na splošno, če pa bi jo želeli prilagoditi študentom na prvi stopnji, moramo najprej preučiti zgodovino tega pojma.

Izraz »dodiplomsko raziskovanje« (angl. *undergraduate research*) in seveda tudi njegovo vključevanje v študijske programe izvira iz ZDA, natančneje iz Massachusetts Institute of Technology (MIT), kjer so leta 1969 prvič izvajali program Undergraduate Research Opportunities Program (UROP), ki pa je bil tedaj omejen le na izbrano elito študentov (Healey in Jenkins 2009, 16). Kasneje se je ta iniciativa širila najprej po ZDA in preko Anglije v Evropo. Leta 1978 je bil ustanovljen Council on Undergraduate Research (CUR), ki je zdru-

ževal vse ustanove, ki so ponujale dodiplomske študijske programe v ZDA. Njegovo poslanstvo je podpora raziskovanju tudi izven t. i. raziskovalne elite. Zdelo se je, da se je s tem korakom dokončno uredilo to področje dodiplomskega študija. Vendar pa je leta 1998 Boyerjeva komisija na podlagi temeljitih raziskav, izvedenih na področju izobraževanja, prišla med drugim tudi do izsledka, da večina študentske populacije diplomira, ne da bi kdaj sploh izkusila pravo raziskovanje (Boyer 1998, 3), in posledično predlagala, da bi raziskovalno učenje postalo standard za vse. Podobno menita tudi Healey in Jenkins (2009), ki pravita, da bi morali vsi dodiplomski študenti izkusiti učenje o raziskovanju in preko raziskovanja, saj se na ta način bistveno izboljša kvaliteta študija. Po navedbah poročila pa se je raziskovanje večinoma omejevalo na zasebne šole z visokimi šolninami, kjer je razmerje med predavatelji in študenti zelo nizko, ter na študente z višjimi ocenami, pri čemer se je izvajalo izven rednega programa, torej v poletnih šolah ipd. (Boyer 1998). Od tedaj so se stvari spremenile in zagotoviti se skuša vključitev čim več študentov v raziskovanje. Model, ki se je prenesel iz ZDA, se je v Angliji nekoliko spremenil, saj vso raziskovalno dejavnost usmerja v zaključno delo (Healey in Jenkins 2009). V Sloveniji lahko govorimo o mešanici obeh pristopov, saj se študente spodbuja k raziskovanju tako med kot ob zaključku študija (seminarska dela in/ali zaključna dela), kar smo dokazali z analizo študijskih programov.

O dodiplomskem raziskovanju govorimo takrat, ko študent v študijskem procesu vse od vpisa pa do diplome dela tako, da se individualno ali skupinsko vključuje v raziskavo in poizvedovanje na področju disciplinarnih, strokovnih in družbenih vprašanj, vključujoč dejavnosti izmenjave znanja (Childs idr. 2007). Raziskovalno delo študentov naj bi torej čim bolj temeljilo na spodbujanju načinov študija, ki posnemajo delo predavateljev pri opravljanju raziskav in jim tako omogočajo učenje od oseb, ki so specialisti na svojih področjih raziskovanja. Tak pristop bi bilo idealno vpeljevati tako v proces izobraževanja kot tudi ocenjevanja ter poudarjati načine dela, s katerimi se razvija in seveda širi nova dognanja, ki so produkt raziskav (Jenkins 2008).

Dodiplomsko raziskovanje na področju humanistike je specifično, saj je vezano predvsem na razvoj disciplinarnih kompetenc na lastnem znanstvenem področju in na kritično mišljenje, ki je usmerjeno pretežno v teoretske in ne v laboratorijske raziskave. Medtem ko se v nekaterih državah z vključevanjem dodiplomskih študentov v raziskovalno delo veliko ukvarjajo, je v Sloveniji to področje še neraziskano. Študije, izvedene v Veliki Britaniji, Severni Ameriki in Avstraliji, so pokazale, da bodo študenti, ki so v okviru dodiplomskega študija vključeni v raziskovalno delo, najverjetneje tudi v prihodnosti ostali v raziskovalnih vodah; pri njih se bo bistveno povečal interes za nadaljeva-

nje študija na drugi in tretji stopnji (Hathaway, Nagda in Gregerman 2002) in izkušnje, pridobljene na tak način, bodo izboljšale njihovo zaposljivost po zaključku študija (Healey in Jenkins 2009). Preučitev študij pokaže tudi, da se je raziskovanje dodiplomskih študentov razvilo v več oblikah in da je razširjeno po univerzah v svetu, sploh model učenja z raziskovanjem (angl. *inquiry-based learning*) (Hutchings 2007; Spronken-Smith in Harland 2008), katerega cilj je razviti študentovo raziskovalno kompetenco tako, da mu mentor določi aktivno vlogo pri procesu učenja. K dosegu tega cilja pripomore uporaba širokega spektra metod induktivnega učenja, kot so problemsko učenje, učenje na primerih, poizvedovalno učenje in učenje z odkrivanjem (Healey in Jenkins 2009). V našem delu smo kot izhodišče za iskanje odgovorov na zastavljeni raziskovalni vprašanji vzeli podlage, pridobljene v državah, kjer je raziskovanje študentov na dodiplomskih študijskih programih urejeno sistemsko.

Kot primer dobre prakse na področju dodiplomskega raziskovanja smo prepoznali najstarejše združenje, CUR, ki ima najdaljšo tradicijo in največ izkušenj. Za namene pričujoče raziskave smo izhajali iz njegove definicije raziskovanja (Council on Undergraduate Research 2005), ki temelji na štirih ključnih korakih (v nadaljevanju koraki CUR), preko katerih opazujejo in vrednotijo raziskovalno delo dodiplomskih študentov:

1. identifikacija in učenje disciplinarnih ali interdisciplinarnih metod,
2. zastavitev konkretnega raziskovalnega vprašanja,
3. izvedba raziskave,
4. deljenje novih dognanj z ostalo strokovno in znanstveno javnostjo.

V pričujočem prispevku se osredotočamo na ugotovitve raziskave glede vključevanja dodiplomskih študentov v raziskovalno delo na UP FHŠ. Da bi pridobili vse potrebne odgovore, smo v prvem delu, namenjenem analizi stanja, najprej preverili, ali so študentom zagotovljeni osnovni pogoji za izvajanje raziskovalnega dela.

V drugem delu predstavljamo rezultate spoznanj o oblikah in možnostih uvajanja raziskovalnega dela na dodiplomskem študiju v praksi ter dodatne oblike, izven obveznih študijskih vsebin, ki se jih študenti lahko poslužujejo. Namen prispevka je predstaviti tudi obstoječe primere dobrih praks in odgovoriti na vprašanje, ali je raziskovalno delo na dodiplomskem študiju odvisno predvsem od pedagoškega kadra. V nadaljevanju nas je zanimalo, katere pedagoške metode za uvajanje raziskovalnega dela se uporabljajo in v kolikšni meri se štirje koraki CUR izvajajo v praksi.

Metodologija

Kvalitativna raziskava, ki je bila izvedena, temelji na študiji primera. Pod drobnogled smo vzeli Fakulteto za humanistične študije, eno od šestih fakultet članic Univerze na Primorskem, in njene dodiplomske študijske programe. Študijski programi, ki se izvajajo na fakulteti, so družboslovno-humanistične usmeritve, zato bo analizo stanja najverjetneje možno preslikati na druge sorodne ustanove. Raziskava je razčlenjena na tri dele.

V prvem delu smo opravili analizo virov in literature. Preučili smo tiste interne akte univerze in fakultete,¹ ki omenjajo raziskovalno delo v povezavi s študenti, da bi ugotovili, kakšne oblike raziskovalnega dela dodiplomskih študentov predvidevajo in kakšen pomen jim pripisujejo.

V drugem delu smo se poslužili analize virov in literature po posameznih študijskih programih ter pregledali organizacijo raziskovalnega dela na fakulteti. Z analizo vlog za akreditacijo smo preverili, v kakšni obliki obstoječi študijski programi raziskovalno delo vključujejo v obvezne študijske vsebine. S preučitvijo organizacije raziskovalne infrastrukture pa smo želeli ugotoviti, ali obstajajo vsi organizacijski, materialni in drugi pogoji, ki omogočajo izvajanje študentskega raziskovalnega dela, kot ga predvidevajo interni akti.

V tretjem delu smo opravili intervju med ključnimi akterji na UP FHŠ, to so prodekan za znanstveno raziskovanje in razvoj, predstojnica Inštituta za medkulturne študije in predstavniki sedmih oddelkov,² ki so v študijskem letu 2019/2020 aktivno izvajali študijske programe. Kot ključne akterje smo prepoznali zaposlene, ki so zadolženi za koordinacijo in usmerjanje raziskovalnega dela na ravni fakultete ter imajo pregled nad vsemi projekti na UP FHŠ, in predstojnike oddelkov, ki najbolj poznajo program dela tako s teoretskega kot praktičnega vidika, razpolagajo pa tudi s podatki o številu študentov, ki so vključeni v projekte. Namen intervjujev je bil pridobiti mnenje devetih deležnikov, ki so na podlagi pedagoškega dela in izkušenj odgovarjali na zastavljena vprašanja. Glede na kvalitativno zasnovano raziskavo smo raziskovalni intervju prepoznali kot najustreznejšo metodo zbiranja podatkov. Natančneje, opravljeni so bili nestandardizirani intervjuji, saj so vsi vprašanci odgovarjali na ista vprašanja odprtega tipa in se pogovarjali o vnaprej

¹ »Merila za izvolitve v nazive Univerze na Primorskem« (Univerza na Primorskem 2014), »Pravilnik o vrednotenju dela pedagoških delavcev ter raziskovalcev Univerze na Primorskem« (Univerza na Primorskem 2011), »Pravilnik o nagradah in priznanjih Fakultete za humanistične študije Univerze na Primorskem« (Univerza na Primorskem 2019).

² Oddelek za geografijo, Oddelek za italijanistiko, Oddelek za arheologijo, Oddelek za zgodovino, Oddelek za medkulturno jezikovno posredovanje, Oddelek za komuniciranje in medije ter Oddelek za slovenistiko.

določenih temah, primerih dobrih praks, konkretnem reševanju težav ipd., z namenom najti odgovore na zgoraj zastavljena vprašanja.

Intervju je bil razdeljen na dva sklopa. V prvem smo preverjali, kakšno je mnenje respondentov glede splošnega stanja na področju dodiplomskega raziskovanja. Zanimalo nas je predvsem, kakšno je njihovo mnenje o predznanju študentov o raziskovalnem delu ob prihodu na fakulteto, kako se ta kompetenca razvija skozi študij, kako in v kakšnem obsegu se raziskovalno delo izvaja v praksi, če ga primerjamo s formalnimi pogoji, ki jih nudi fakulteta, in katere raziskovalne metode so najprimernejše in se najbolj uporabljajo na prvi stopnji študija. Namen drugega sklopa intervjuja je bil pridobitev mnenja deležnikov glede vključevanja študentov v raziskovalno delo v praksi in primerjava s štirimi koraki CUR. Zanimalo nas je, ali je vključevanje študentov v raziskovalno delo urejeno sistemsko in v kolikšni meri se dejansko izvaja ter mnenje respondentov o tem, v kateri meri se izvajajo štiri koraki CUR. V tem delu je bil poseben poudarek namenjen kritični opredelitvi do evidentiranih težav in možnim rešitvam v praksi. Zanimale pa so nas tudi oblike dodiplomskega raziskovanja, ki niso predvidene v vlogah za akreditacijo programov. Ravno na to temo se je med intervjuji našlo kar nekaj primerov dobrih praks, ki jih v nadaljevanju predstavljamo v ločenem poglavju.

Za analizo zbranih podatkov v prvem in drugem delu raziskave smo uporabili kvalitativni pristop. V izbranih virih smo poiskali ključne besede (dodiplomsko raziskovanje, metodologija raziskovanja, pogoji za napredovanje, raziskovalno delo študentov, kompetence) in preučili tiste dele besedil, kjer je bilo govora o obravnavani vsebini. Nato smo po vsebinskih sklopih v razpravi navedli vire in iz njih izpeljali ugotovitve. V tretjem delu pa smo podatke, ki so bili zbrani z intervjuji, na podlagi interpretacije smiselno razvrstili v tri tematske sklope in predstavili v samostojnih podpoglavjih.

Rezultati

Najprej predstavljamo analizo stanja, ki izhaja iz podatkov, zbranih iz internih aktov UP in FHŠ. Sledijo rezultati intervjujev, ki so bili opravljeni med ključnimi akterji, zaposlenimi na UP FHŠ.

Analiza stanja – interni akti UP in FHŠ

V »Merilih za izvolitve v nazive Univerze na Primorskem« (Univerza na Primorskem 2014) je med pogoji za napredovanje v višji naziv med minimalnimi standardi naveden kriterij pedagoške usposobljenosti, ki se meri tudi z elementom »zavzetost in uspešnost pri uvajanju v znanstveno, umetniško ter strokovno delo« ter »mentorstvo pri diplomah« (19. člen). To pomeni, da je

vključevanje študentov v raziskovalno delo eden ključnih pokazateljev in pogojev za uspešno delovanje ter napredovanje pedagoških delavcev. V »Pravilniku o vrednotenju dela pedagoških delavcev ter raziskovalcev Univerze na Primorskem« (Univerza na Primorskem 2011) je raziskovalno delo študentov omenjeno le v 9. členu, in sicer pri neposrednem pedagoškem delu, kamor se uvršča »mentorstvo pri diplomskih delih in nalogah, oz. pri zaključnih oblikah študija, strokovnih in raziskovalnih delih študentov in pri strokovni praksi«. Nadalje, na ravni FHŠ je v 6. členu »Pravilnika o nagradah in priznanjih Fakultete za humanistične študije Univerze na Primorskem« (Univerza na Primorskem 2019) podatek, da se Bartolova nagrada za visokošolskega učitelja podeli visokošolskemu učitelju, ki med drugim dosega izjemne pedagoške in raziskovalne dosežke tudi s številnimi mentorstvi, z uspehi in nagradami študentov, s skupnimi objavami s študenti, z izkazanim vključevanjem študentov v raziskovalne in druge projekte. Tudi Bartolova nagrada za študenta se podeli za izjemne dosežke pri študiju, pri čemer štejejo tudi »izjemno kakovostno zaključno [...] delo, objava znanstvenega članka oziroma znanstvene monografije oziroma samostojnega znanstvenega poglavja v mednarodno priznani monografski publikaciji z recenzijo ali nacionalno ali mednarodno pomembna poustvaritev umetniškega dela ali drug pomemben strokovni ali znanstveni dosežek« (10. člen).

Čeprav ni nikjer izpostavljena prva stopnja študija, pa je iz analize obstoječih uradnih dokumentov razvidno, da je tako na univerzitetni kot na fakultetni ravni obseg vključevanja študentov v raziskovalno delo eden od kriterijev za ocenjevanje pedagoške uspešnosti visokošolskih učiteljev in vpliva na možnosti napredovanja. Kot znanstveno-raziskovalno delo pa so navedena predvsem zaključna dela, objava članka, poglavja ali monografije, raziskovalna naloga ali vključevanje v projekte.

Poleg zgoraj naštetih oblik raziskovanja, ki jih predvidevajo formalni akti, se v praksi izvajajo tudi drugačne oblike, ki jih načeloma ne umeščamo med raziskovalno delo, so pa še posebej primerne za dodiplomski študij. V to kategorijo spadajo različne didaktične metode raziskovalnega učenja, kot so problemsko učenje, učenje na primerih, poizvedovalno učenje in učenje z odkrivanjem (Healey in Jenkins 2009), ki povezujejo poznavanje teorije s prakso, kritičnim mišljenjem in z refleksijo. Fakulteta ima možnost študentom omogočiti vse zgoraj omenjene oblike znanstvenega dela, vendar pa mora razpolagati s primerno programsko zasnovo, kadrovsko in z raziskovalno infrastrukturo, predvsem pa z motiviranimi učitelji, ki znajo študijski proces načrtovati in izvajati tako, da bodo študenti nove vsebine spoznavali preko raziskovanja.

Analiza stanja – pogoji za izvajanje raziskovalnega dela študentov

Na prvi stopnji študija se študente postopoma uvaja v raziskovalno delo, zato sta ključnega pomena opremljanje s primernim znanjem in zagotavljanje dobrih mentorjev, ki bodo študenta pripeljali do želenih rezultatov. Na UP FHŠ so ti osnovni pogoji zagotovljeni tako s primerno zasnovanimi študijskimi programi kot z razpoložljivimi pedagoškimi sodelavci. Poleg tega sta študentom na voljo fakultetna in univerzitetna knjižnica s pripadajočo strokovno ter znanstveno literaturo, omogočen pa jim je tudi dostop do mednarodnih baz podatkov, revij in nekatere predmetno-specifične programske opreme.

Poleg uradnih listin, ki omenjajo in poudarjajo pomen raziskovalne dejavnosti študentov, je na UP FHŠ na področjih humanističnih in družboslovnih ved raziskovanje organizirano v okviru Inštituta za medkulturne študije (IMS) in Inštituta za arheologijo in dediščino (IAD). Med ključne naloge obeh inštitutov spada vsestranska skrb za raziskovalno dejavnost, pri čemer sta poudarjena predvsem uspešno pridobivanje in izvajanje projektov. Obstajajo projekti, namenjeni vključevanju študentov, ki jih razpisuje Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije, in sicer Po kreativni poti do znanja (PKP) in Študentski inovativni projekti za družbeno korist (ŠIPK). Iz podatkov, ki so na razpolago v pristojni službi za raziskovalno dejavnost UP FHŠ, je razvidno, da so se v letu 2017 izvajali štiri PKP in enega ŠIPK, leta 2018 enega PKP in tri ŠIPK, leta 2019 enega PKP in dva ŠIPK, leta 2020 pa dva ŠIPK. V povprečju na vsakem projektu sodeluje po šest študentov, med katerimi je polovica dodiplomskih in polovica podiplomskih. Torej je bilo v letu 2017 na projekte vključenih približno 15 študentov prve stopnje, leta 2018 jih je bilo 12, leta 2019 jih je bilo devet in leta 2020 le šest.

V sodelovanju z Založbo Univerze na Primorskem je omogočena objava znanstvenih monografij, zbornikov, člankov in recenzij v znanstvenih revijah. Predvsem je zanimiva možnost objave v fakultetni znanstveni reviji *Studia Universitatis Hereditati*, ki v objavo sprejema izvirne in pregledne članke s področja kulturne dediščine v okviru humanističnih ved.³

Primerjava izvajanja dodiplomskega raziskovanja na UP FHŠ s štirimi koraki CUR

V tem poglavju bomo s pomočjo prej omenjenih štirih korakov CUR analizirali raziskovalno delo dodiplomskih študentov. UP FHŠ ima primerno struk-

³ Do sedaj so objavljali le magistrski in doktorski študenti. Ni podatka o tem, da bi imeli študenti prve stopnje kakšno objavo v omenjeni reviji ali drugi monografiji, ki jo je do sedaj izdala univerzitetna založba.

turno in organizacijsko okolje za izvajanje raziskovalnega dela študentov na vseh stopnjah študija. Prvi korak, to je identifikacija in učenje disciplinarnih in interdisciplinarnih metod, je omogočen v okviru pedagoškega procesa. Od svoje ustanovitve leta 2000 je imela UP FHŠ skupen nabor izbirnih predmetov, poimenovan *studium generale*, v katerega je spadal tudi skupni predmet z imenom Metodologija in epistemologija raziskovanja (MERI), ki je prinašal šest kreditnih točk in bil obvezen za vse študente prvega letnika študija. Med letoma 2011 in 2014 so ga postopoma, po posameznih študijskih smereh, ukinjali v sklopu prenove študijskih programov in v luči ponovnih akreditacij ter ga nadomestili s predmetnospecifičnimi predmeti iz metodologije raziskovanja. Tako je na UP FHŠ na vseh študijskih smereh zagotovljeno pridobivanje teoretskega znanja iz metodologije raziskovanja v obliki samostojnega predmeta,⁴ znotraj posameznih predmetov,⁵ na Oddelku za italijanistiko pa tudi v diplomskem seminarju in na Oddelku za uporabno jezikoslovje pri pripravi na obvezno prakso.

Drugi korak, tj. zastavitev konkretnega raziskovalnega vprašanja, je seveda nadgradnja teoretskega znanja iz metodologije raziskovanja, ki se poučuje pri vseh zgoraj navedenih predmetih, ki študente uvajajo v raziskovalno delo, pri določanju tem seminarskih nalog, kot priprava na terenske vaje ali na prakso in pri načrtovanju zaključnega dela.⁶ Da študenti na prvi stopnji pridobijo to znanje, je tudi formalno zapisano v temeljnih in predmetnospecifičnih kompetencah, ki se nahajajo v akreditiranih teoretskih zasnovah študijskih programov na UP FHŠ.⁷ Kratka analiza teh kompetenc pokaže, da študenti geografije med drugim pridobijo »sposobnost samostojnega načrtovanja raziskave, zbiranja, analize in predstavitve podatkov« (Kovačič 2013, 15); študenti italijanistike so »ustrezno pripravljeni za raziskovalno delo med študijem in po njem« (Zudič Antonič idr. 2014); študenti programa Komuniciranje in mediji pridobijo »zmožnost samostojnega oblikovanja znanstveno-

⁴ Oddelek za geografijo ima v prvem letniku obvezna predmeta Kvantitativne metode v geografiji in uvod v GIS ter Metodologija geografskega raziskovanja; Oddelek komuniciranje in mediji ima v drugem letniku obvezen predmet Metodologija in epistemologija raziskovanja medijev; Oddelek za zgodovino ima v prvem letniku obvezen predmet Teorije in metodologije zgodovinarstva; Oddelek za arheologijo ima v prvem letniku Metodologijo arheoloških raziskav in v drugem letniku Zgodovino in teorijo arheoloških raziskav.

⁵ Učni načrti mnogih predmetov predvidevajo izdelavo seminarske naloge, ki temelji na različnih oblikah raziskovanja. Preden pa lahko študent raziskavo opravi, ga mora mentor opremiti s primernim metodološkim znanjem.

⁶ Žal tukaj ne moremo ugotavljati in ugotoviti, ali je vsaka seminarska naloga že tudi znanstveno delo, zato bomo glede na naravo takega dela predpostavili, da naj bi bila.

⁷ Vsi učni načrti so objavljeni na spletni strani UP FHŠ (<https://www.fhs.upr.si/sl/studij/1-stopnja>).

raziskovalnih vprašanj in zmožnost samostojnega oblikovanja raziskovalnih problemov s področja medijev in komuniciranja in sposobnost izvajanja strokovnih oziroma raziskovalnih projektov« (Univerza na Primorskem b. l. b). Podobno velja za študente na programu Medkulturno jezikovno posredovanje, ki so po zaključenem študiju pripravljeni za samostojno raziskovalno delo, slovenisti »obvladajo [...] slovenistične raziskovalne in interpretativne metode« (Beguš, Jeffs in Zwitter Vitez 2015, 27), program zgodovine predvideva, da bodo diplomanti imeli »zmožnost kritične presoje zgodovinskega vira oziroma zgodovinskega dogodka in v tem smislu zmožnost oblikovanja samostojnega pisnega besedila (članka, referata, razprave itd.) (Univerza na Primorskem b. l. c)«, študenti arheologije pa bodo pridobili vse potrebno »teoretično znanje in praktično uporabo metodoloških orodij arheoloških ved« (Univerza na Primorskem b. l. a), ki jih bodo aplicirali, imeli kritičen odnos do vseh arheoloških virov in njihove interpretacije.

Podobno velja v teoriji tudi za študente, ki so vključeni v projekt, saj jih je potrebno najprej opremiti z vsemi potrebnimi veščinami in šele potem lahko pod nadzorom mentorja izvajajo ali pomagajo pri izvedbi raziskave. V praksi pa so študenti na prvi stopnji študija vključeni le v projekte PKP ali ŠIPK, kjer sodelujejo večinoma pri posredovanju podatkov ali opravljanju manj zahtevnih nalog, ki so bolj strokovne narave.

Tretji korak, izvedba raziskave, je seveda študentovo delo, ki se lahko izvaja v sklopu zgoraj omenjenih študijskih ali obštudijskih obveznosti. In tudi pri tem koraku je mentor tisti, ki pomaga, usmerja in uči študenta.

Četrty korak predvideva širjenje novih dognanj med ostalo strokovno in znanstveno javnost in tudi to je študentom omogočeno, saj lahko izsledke izvedenih raziskav predstavljajo svojim mentorjem in ostalim študentom med urami, predvidenimi za seminarsko delo, lahko jih mentor objavi v spletni učilnici (ŠIS, Moodle ipd), zagovori zaključnih del pa so javni. Poleg tega ima fakulteta lastno znanstveno revijo, organizira pa tudi veliko število nacionalnih in mednarodnih konferenc, ki se jih lahko udeležijo študenti, ki so izvedli kakovostne raziskave. Žal podatka o tem, koliko študentov izkoristi te možnosti na prvi stopnji študija, ni, smo pa zato to vprašanje prihranili za intervju v drugem delu raziskave. Pridobljeni podatki nas privedejo do zaključka, da za izvedbo tudi četrtega koraka obstajajo vsi formalni pogoji in primerno okolje, vendar ga študenti v praksi ne naredijo.

Navedeni argumenti govorijo v prid temu, da materialni, pedagoški in organizacijski pogoji študijskega okolja UP FHŠ predvidevajo sistemsko uvažanje vseh študentov v raziskovalno delo v vseh štirih korakih CUR. Prednost tako zastavljenega študija pa je, da se študenti srečujejo z različnimi oblikami

in metodami raziskovanja postopoma in se v skladu s študijskimi programi pripravljajo na čedalje samostojnejše delo v višjih letnikih. Iz predstavljene analize lahko zaključimo, da je za študente organizirano plodno okolje, znotraj katerega imajo vse možnosti izvajati raziskovalno delo in ga deliti z zainteresirano javnostjo, vendar sodeč po dosegljivih podatkih te možnosti ne izrabljajo.

Predstavitev rezultatov intervjuja s ključnimi akterji

V tem delu študije smo ugotavljali, v kolikšni meri so zgoraj predstavljene možnosti, ki jih nudi fakulteta, izrabljene v praksi. To smo preverili s pomočjo intervjuja, opravljenega s ključnimi akterji na UP FHŠ, tj. tistimi, ki so zadolženi za raziskovalno delo in koordinacijo.

Rezultati prvega sklopa intervjuja: mnenje respondentov glede splošnega stanja na področju dodiplomskega raziskovanja

Po mnenju vseh respondentov je poznavanje metodologije na novo vpisanih študentov zelo šibko oziroma ga sploh nimajo, kar velja zlasti za humanistična področja. Povečini so predstave študentov glede raziskovalnega dela vezane na stereotip znanstvenika v beli halji, ki opravlja raziskave v laboratoriju. Ob vpisu na UP FHŠ so mnenja, da tukaj ne potekajo raziskave, ampak se pridejo učiti jezikov ali drugih humanističnih ali družboslovnih ved.

Vsi respondenti so prepričani, da je metodološko znanje potrebno graditi postopno, skozi vsa leta študija do diplome, podobno kot to predvideva ameriški model (Healey in Jenkins 2009) in kot je določeno v teoretski zasnovi študijskih programov ter opredeljeno v ciljih in pridobljenih kompetencah. Med trajanjem študija, to je do zaključnega dela, naj bi bili študenti sposobni samostojnega raziskovalnega dela. Vsi intervjuvani pri tem poudarijo pomen mentorja in njegove podpore za doseganje teh ciljev, kar nas privede do zaključka, da študent po zaključeni prvi stopnji študija – čeprav je pridobil temeljna znanja na področju raziskovanja, kot je npr. poznavanje in uporaba metodoloških pristopov, značilnih za njegovo področje študija – pri opravljanju raziskovalnega dela ni povsem samostojen. Potrebuje namreč usmeritve in nadzor mentorja, ki bo odgovoren za njegovo raziskovalno delo.

Po poročanju respondentov so med študenti zelo priljubljene tiste metode dela, ki vključujejo uporabo sodobne tehnologije. Npr., pri jezikoslovnem raziskovanju uporaba novih platform omogoča zelo dober pristop k raziskavam, saj študentom nudi možnost, da analizirajo zelo velike količine jezikovnega gradiva (npr. spletne klepetalnice, uradni jezik EU). Istočasno pa se anketiranje na terenu (npr. sociolingvistično raziskovanje) nekako umika

iz jezikoslovja. Težava sodobnih pristopov pa je težja dostopnost, saj sta tako programska oprema kot tudi najmodernejša računalniška infrastruktura finančno težko dostopni.

Glede na mnenja respondentov lahko zaključimo, da morajo študenti v okviru rednih aktivnosti in pri izpolnjevanju obveznosti pri predmetih redno uporabljati ter torej obvladovati različne metode raziskovalnega dela, ki jim jih učitelji predstavijo. Vendar pa je mnenje vseh respondentov, da študenti pogosto ne dosegajo ravni znanstvenega dela in da so njihovi seminarji bolj strokovna dela oziroma se tudi izvajalci odločajo za ukinjanje oblike »klasičnega« seminarjskega dela ter namesto tega uvajajo delo v drugih oblikah, ki predvidevajo obdelavo manjšega obsega literature. To so npr. krajše analize besedil ali člankov z argumentacijo, s predstavitevijo in z diskusijo. Na tak način dosegajo, da se z uporabo pridobljenega teoretskega znanja kritično opredelijo do določene teme in to podkrepijo z utemeljevanjem.

Vsi intervjuvanci so glede na lastno pedagoško prakso izpostavili metodo analize dokumentov, ki je po njihovem mnenju najprimernejša za prvo stopnjo študija, sploh v prvem letniku. Taka oblika dela od študentov zahteva sistematično delo na besedilih, pri čemer se morajo naučiti predvsem razumeti besedilo in prepoznati hierarhijo pomembnosti informacij. Jezikovno usmerjeni oddelki vidijo velik potencial ravno v avtentičnem jezikovnem gradivu, ki ga lahko analizirajo, in uporabnost izsledkov povežejo z vsakdanjim življenjem. Na tak način študenti ugotovijo, kaj vse zmorejo s pridobljenim znanjem in kako ga lahko uporabijo v praksi. Kot primerni metodi za študente prve stopnje so intervjuvanci omenjali tudi opazovanje in spraševanje, ki obsegata izvajanje poizvedovanj na terenu – anket ali intervjujev (nabiranje gradiv za kasnejšo analizo).

Rezultati drugega sklopa intervjuja: kritična opredelitev do težav in predlogi rešitev

Nekateri oddelki imajo metodologijo vključeno v obliki samostojnih temeljnih predmetov, drugi raziskovalne metode uvajajo pri posameznih predmetih, v sklopu katerih se študenti seznanjajo z načeli metodoloških pristopov. To pomeni, da je poučevanje metodologije raziskovanja sistemsko predvideno v učnem programu in so ga deležni čisto vsi študenti. V praksi gre za delo v okviru temeljnih ali izbirnih predmetov (izdelava seminarjske naloge, preučitev gradiv in diskusija z argumentacijo ter druge oblike).

Za oblike raziskovalnega dela, ki niso navedene v študijskem programu, se naredi selekcijo najboljših študentov na podlagi njihovih študijskih dosežkov. Navadno je to povprečna ocena pri opravljenih izpitih, kar privilegira

študente višjih letnikov. Veliko je odvisno tudi od ambicij študentov, saj so nekateri samoiniciativni, drugi pa ne želijo širiti znanja izven obveznih vsebin. Na oddelkih, katerih študijski programi imajo na prvi stopnji obvezno prakso, menijo, da ta ni vedno povezana z raziskovanjem, ampak nudi predvsem strokovno izpopolnjevanje in navezavo z možnimi delovnimi okolji.

Glede izvajanja posameznih korakov CUR pa je prevladalo mnenje, da se izvajajo, vendar se je izkristalizirala predvsem figura mentorja, ki ima ključno vlogo pri spodbujanju in pomoči. Poleg dajanja navodil mora vseskozi slediti in svetovati. Predvsem četrti korak, ki predvideva deljenje novih dognanj z ostalo strokovno in znanstveno javnostjo, je tisti, ki se večinoma omejuje na odnos mentor – študent oziroma gre večinoma za delitev spoznanj z ostalimi študenti, ki poslušajo predmet. Iz izvedenih intervjujev je razvidno, da so razprave, ki se izvajajo med urami, namenjenimi seminarju, izredno živahne in plodne. Raziskovalno usmerjeno delo študentov je večinoma omejeno na predavalnico, z izjemo zaključnega dela,⁸ ki je praviloma objavljeno na spletu. Ključni rezultat diseminacije pa po mnenju nekaterih predstojnikov ni povezan le z vsebinskim rezultatom, ampak prinaša predvsem osebno rast študentov, ki bodo v prihodnje samozavestnejši pri argumentaciji in predstavitvi svojega dela. Npr., pripravljeni bodo v praksi naročniku utemeljevati svoje odločitve na trgu dela z uporabo analitičnih prijemov. V tem vidijo potencial za pridobitev transverzalnih kompetenc, ki bodo prenosljive iz študijskega v delovno okolje.

Točnih podatkov o dejanskih rezultatih vključevanja študentov v raziskovanje, kar bi bilo razvidno iz njihovih objav, aktivne udeležbe na konferencah ipd., ni. Po mnenju in na podlagi izkušenj respondentov je pisanje izvirnih znanstvenih člankov na prvi stopnji zelo redko oziroma omejeno na študentske revije, mentorji se tudi še ne odločajo za soavtorstvo, vendar pa študentom pri pisanju pomagajo z usmerjanjem in s svetovanjem. Na splošno so bili mnjenja, da bi študenti za objavo potrebovali veliko podporo urednikov in mentorjev, kar pa časovno in finančno ni ovrednoteno. Ta podatek ni zamegljujoč, saj se mentorji brez možnosti pridobivanja namenskih sredstev temu delu posvečajo zgolj samoiniciativno.

Primeri dobrih praks raziskovalnega dela dodiplomskih študentov

V nadaljevanju predstavljamo nekaj primerov dobrih praks z namenom strokovni javnosti ponuditi dodatne ideje in posledično možnost uvajanja sti-

⁸ Na prvi stopnji je zaključno delo predvideno v študijskih programih štirih oddelkov: Komuniciranje in mediji, Medkulturno jezikovno posredovanje, Zgodovina in Arheologija.

mulativnih oblik raziskovanja, ki bodo služile kot podlaga za doseganje višjih raziskovalnih standardov v prihodnosti.

Prva možnost je simulacija konference,⁹ pri čemer vsi študentje pri predmetu v določenem roku predelajo del skupne literature in individualni del. Gre za študij literature s problemskih pristopom. Namen take oblike dela je, da spodbudimo rabo strokovnega jezika, motivacijo, diskusijo, problemski pristop in argumentacijo, kar študentom izboljša samozavest in omogoči dragocene izkušnje na njihovem strokovnem in znanstvenem področju. Po zaključenem delu je lahko predvidena tudi publikacija »internega« zbornika, ki bo služila za pripravo na izpit in bo v obliki dokumenta dostopna ostalim zainteresiranim.

Nadalje je bila omenjena ustanovitev študentske revije s področja humanistike, v kateri so študenti sami uredniki in avtorji prispevkov. Na tak način imajo možnost periodičnih objav in deljenja rezultatov svojega dela izven matičnega oddelka. Npr., Študentski svet Fakultete za humanistične študije Univerze na Primorskem (ŠS UP FHŠ) je v sodelovanju s Študentsko organizacijo Univerze na Primorskem (ŠOUP) ustanovil revijo *Humanistične paradigme*, ki je izšla dvakrat med letoma 2008 in 2012. Za to revijo so pisali izključno študenti prve in druge stopnje študija. To je bil eden najzgodnejših primerov raziskovanja na prvi stopnji, saj je le-ta (Čurčić in Galič 2008, 1):

[...] plod popolnoma prostovoljnega dela študentov, ki so z organizacijo, zbiranjem, urejanjem, prevajanjem, oblikovanjem, lektoriranjem in končno seveda tudi s pisanjem člankov prispevali k vsebini in celostnemu izgledu publikacije. Recenzentsko delo, ki so ga prostovoljno opravili habilitirani visokošolski učitelji, predstavlja podporo in spodbudo sedanji ter prihodnji generaciji študentov. To je predvsem spodbuda k raziskovalnemu delu študentov in objavljanju rezultatov, ki bi bila brez prostora za objavo bistveno okrnjena. [...] Za mnoge predstavlja odskočno desko k samostojni raziskovalni poti. [...] S tem želi revija razvijati intelektualni potencial študentov ter jih usmerjati k raziskovanju v najzgodnejših fazah študija. Merilo pri pridobivanju novih besedil za objavo je predvsem kvaliteta prispevka, cilj publikacije pa gojiti učinkovito komunikacijo s širšo javnostjo, saj zajema širok razpon tematik člankov, ki so obenem dostopni širšemu krogu bralcev.

⁹ Ta način poučevanja uporablja prof. dr. Nives Zudič Antič pri predmetih Italijanska književnost 1, Italijanska književnost 2 in Italijanska književnost 3, ki so temeljni predmeti na študijskem programu Italijanistika, lahko pa jih izberejo tudi ostali študenti kot zunanje izbirni predmet, pod pogojem, da imajo predznanje italijanskega jezika na ravni B1 ali več.

Druga revija je *Humanist*, ki je od ustanovitve leta 2019 pri Založbi Univerze na Primorskem izšla že štirikrat. Tudi ta je brezplačna in namenjena študentskim objavam, je pa poleg člankov, recenzij in kolumn v njej najti tudi posebne strani, imenovane »študentsko raziskovanje«, na katerih so predstavljena raziskovalna dela študentov UP FHŠ. Tudi v tem primeru so študenti pod mentorstvom profesorjev sami avtorji in uredniki.

Naslednja oblika je povezovanje z mednarodnim društvom študentov svojega študijskega področja. To možnost so izrabili študenti zgodovine, ki so se povezali z združenjem International Student of History Association (ISHA), v sklopu katerega so se udeležili tudi mednarodne znanstvene konference v tujini in imeli možnost objave v zborniku, ki je dosegljiv bistveno širši publiki. Po nam dosegljivih podatkih se niso odločili za objavo članka. So pa na podlagi te izkušnje ustanovili Društvo za zgodovino tudi na UP FHŠ. Poleg tega so na UP FHŠ študenti Oddelka za arheologijo leta 2006 ustanovili društvo DEDI (Društvo za promocijo in varstvo kulturne dediščine), katerega glavni namen je bil promocija še nepoznane kulturne in naravne dediščine oziroma širjenje znanja o njej v javnosti. Do leta 2010 so bili zelo aktivni, potem pa po nekajletnem premoru v letu 2018 ponovno začeli aktivno delovati in organizirati predavanja, ogleda zgodovinskih filmov z diskusijo (»Humanistični maraton«), strokovne ekskurzije in promocijo v študentskem časopisu *Humanist*. Vsa študentska društva delujejo pod okriljem fakultete, univerze, študentskega sveta in študentske organizacije.

Eden od predlogov, ki ga je podal prodekan, je, da se študenti UP FHŠ povežejo s študenti sorodnih smeri na tujih univerzah, saj bi na tak način dostopali do bistveno več informacij o tem, kakšne priložnosti obstajajo (razpisi za projekte, izobraževanja, poletne šole ipd.).

Sklepna misel

Članek se ukvarja z raziskovalnim delom dodiplomskih študentov na UP FHŠ. Po opravljeni analizi stanja lahko trdimo, da so na UP FHŠ sistemsko zagotovljeni osnovni pogoji za učenje in opravljanje raziskovalnega dela študentov. To je razvidno iz nabora pridobljenih kompetenc ob zaključku študija, ki predvidevajo, da študenti do diplome razvijejo raziskovalno kompetenco. Iz analize internih aktov in intervjujev, izvedenih s ključnimi akterji na fakulteti, izhaja, da se na univerzitetni in fakultetni ravni raziskovanje študentov spodbuja, saj je to eden ključnih kriterijev za ocenjevanje pedagoške uspešnosti, ki vpliva tudi na napredovanje visokošolskih učiteljev. Iz analize tudi izhaja, da imajo mentorji zelo velik vpliv na to, ali se bo raziskovalno delo izvajalo izven obveznih vsebin, saj morajo študentom prve stopnje posvetiti

veliko časa in jim vseskozi slediti. Težava pri tem je financiranje, ki za take oblike dodatnega dela ni predvideno. Analiza na podlagi štirih korakov, ki jih predlaga priznana mednarodna organizacija CUR (Council on Undergraduate Research 2005), pokaže, da imajo študenti ob vpisu na fakulteto malo ali nič predznanja in ga je potrebno graditi skozi vsa leta študija. Po mnenju respondentov je v praksi v največji meri uporabljena analiza dokumentov, sledi terensko delo. Študentje so zelo motiviranimi predvsem za izvedbo raziskav, ki vključujejo uporabo sodobne tehnologije in računalniške opreme za analizo ter simulacijo. Težava je v tem, da je taka oprema večinoma zelo draga in jo je težko zagotoviti. Študenti izvajajo vse, kar je obvezno za opravljanje izpita, medtem ko so za dodatno delo motivirani le nekateri. Čeprav imajo študenti vse možnosti za raziskovanje, jih pogosto ne izkoristijo. Predvsem četrti korak, ki predvideva širjenje dognanj znotraj stroke, je večinoma omejen na predavalnico. Med intervjuji s pedagoškim kadrom je prišlo na dan nekaj primerov dobrih praks, ki bi jih bilo smiselno deliti: simulacija konference, publikacija zbornika, objava v študentski reviji, ustanovitev društva, povezovanje s sorodnimi študijskimi smermi in organizacijami na domačih ter tujih univerzah in sodelovanje na njihovih konferencah. To je obenem tudi nabor neobveznih oblik raziskovanja, ki so poleg uveljavljenih projektov ŠIPK in PKP primerne za študente prve stopnje.

Literatura

- Beguš, A., N. Jeffs in A. Zwitter Vitez. 2015. »Vloga za akreditacijo spremembe študijskega programa 1. stopnje: medkulturno jezikovno posredovanje.« Univerza na Primorskem, Koper.
- Boyer, E. L. 1998. *The Boyer Commission on Educating Undergraduates in the Research University, Reinventing Undergraduate Education: A Blueprint for America's Research Universities*. New York: Stony Brook.
- Childs, P., M. Healey, K. Lynch, L. McEwen, K. Mason O'Connor, C. Roberts in C. Short. 2007. »Leading, Promoting and Supporting Undergraduate Research in the New University Sector.« National Teaching Fellowship Project. www.heacademy.ac.uk/projects/detail/ntfsproject_universityofgloucestershire.
- Council on Undergraduate Research. 2005. »Joint Statement of Principles in Support of Undergraduate Research, Scholarship, and Creative Activities.« <https://www.cur.org/what/events/students/ncur/info/>
- Ćurčić, M., in M. Galič. 2008. »Uvodnik.« *Humanistične paradigme* 3 (1): 1–2.
- European Research Council. 2019. »ERC Work Programme 2020.« European Commission Decision C(2019) 4904 of 2 July 2019. https://ec.europa.eu/research/participants/data/ref/h2020/wp/2018-2020/erc/h2020-wp20-erc_en.pdf.

- Fischer, S., S. Gran, B. Hacker, A. Jakobi, S. Petzold, T. Pusch in P. Steinberg. 2010. »Europe 2020« – *Proposals for the Post-Lisbon Strategy. Progressive Policy Proposals for Europe's Economic, Social and Environmental Renewal*. Berlin: Friedrich-Ebert-Stiftung, Internationale Politikanalyse.
- Hathaway, R. S., B. A. Nagda in S. R. Gregerman. 2002. »The Relationship of Undergraduate Research Participation to Graduate and Professional Education Pursuit: An Empirical Study.« *Journal of College Student Development* 43 (5): 614–631.
- Healey, M., in A. Jenkins, A. 2009. *Developing Undergraduate Research and Inquiry*. York: The Higher Education Academy.
- Hutchings, W. 2007. »Inquiry-Based Learning: Definitions and Rationale.« http://www.ceebl.manchester.ac.uk/resources/papers/hutchings2007_definingebl.pdf
- Kovačič, G. 2013. »Vloga za podaljšanje akreditacije študijskega programa Geografija 1. stopnje.« Univerza na Primorskem, Koper.
- Jenkins, A. 2008. »Supporting Student Development in and beyond the Disciplines: The Role of the Curriculum.« V *The University and Its Disciplines: Teaching and Learning within and Beyond Disciplinary Boundaries*, ur. C. Kreber, 157–168. Oxford: Routledge.
- Resolucija o raziskovalni in inovacijski strategiji Slovenije 2011–2020 (ReRIS11-20). 2011. *Uradni List Republike Slovenije*, št. 43. <https://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?sop=2011-01-2045>.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika*. 2014. 2., dopolnjena in deloma prenovljena izd. Ljubljana: ZRC. <https://fran.si/130/sskj-slovar-slovenskega-knjiznega-jezika>.
- Spronken-Smith, R. A., in T. Harland, T. 2009. »Learning to Teach with Problem-Based Learning.« *Active Learning in Higher Education* 10 (2): 138–153.
- The European Council. 2000. »Lisbon European Council 23 and 24 March 2000: Presidency Conclusions.« European Parliament. https://www.europarl.europa.eu/summits/lis1_en.htm
- Univerza na Primorskem. 2011. »Pravilnik o vrednotenju dela pedagoških delavcev ter raziskovalcev Univerze na Primorskem.« <https://www.upr.si/sl/resources/files//univerza/interni-akti/pravilnikvrednotenjepedagoskegadelajunij2011.pdf>.
- . 2014. »Merila za izvolitve v nazive Univerze na Primorskem.« <https://www.upr.si/sl/resources/files//univerza/interni-akti/3116.4.2014cistopismerila.pdf>.
- . 2019. »Pravilnik o nagradah in priznanjih Fakultete za humanistične študije Univerze na Primorskem.« <https://www.fhs.upr.si/sl/resources/files//o-fakulteti/interni-akti/0120519pravilnikonagradahupfhspotrjen19092019.pdf>.
- . B. I.a »Dvopredmetni študijski program Arheologija 1. stopnja.« <https://>

- www.fhs.upr.si/sl/resources/files//studij/1-stopnja/arheologija/kompetence1st-arhdvo.pdf
- . B. l.b »Študijski program Komuniciranje in mediji 1. stopnja.« <https://www.fhs.upr.si/sl/resources/files//studij/1-stopnja/medijski-studiji/kompetence1st-ms.pdf>
- . B. l.c »Študijski program Zgodovina 1. stopnja.« <https://www.fhs.upr.si/sl/resources/files//studij/1-stopnja/zgodovina/kompetence1st-zgo.pdf>
- Zudič Antonič, N., A. Zorman, M. Malčič in H. Bažec. 2014. »Vloga za akreditacijo spremembe študijskega programa 1. stopnje: Italijanistika.« Univerza na Primorskem, Koper.

Undergraduate Research at the Faculty of Humanities, University of Primorska

The introduction and integration of undergraduate students into research work has numerous advantages. Studies conducted at many universities around the world have proven this. In the case of the Faculty of Humanities we have come to the conclusion that all students are equipped with all the necessary skills and that they are offered an appropriate material, pedagogical and organizational environment. The analysis of the four steps of research at CUR shows that they implement all of them: students learn appropriate methods, set concrete research issues, carry out research and share the results with the public. All enrolled students engage in undergraduate research because this is part of any selected study programme. However, for additional opportunities students should engage themselves, with mentors playing a key role. The fourth step is often limited to the student–mentor relationship or to other students. Finally, we summarize examples of good practices which emerged during the analysis.

Keywords: undergraduate research, mentors, inductive teaching methods, good practices